

DBI!posten

Juli

www.dbi.edu

Dansk Bibel-Instituts nyhedsavis

»Der faktisk er gode grunde til at behandle Det Gamle Testamente som en troværdig kilde til Israels historie.«

DBI-lærers afhandling udgives i USA

Jens Bruun Kofoeds ph.d.-afhandling om Det Gamle Testamente som en troværdig kilde til Israels historie bliver udgivet på det amerikanske forlag Eisenbrauns.

I efteråret forsvarede Jens Bruun Kofoed, der er lærer i Det Gamle Testamente på DBI, sin ph.d.-afhandling. Han fik stor ros for sit arbejde. Afhandlingen er nu blevet godtaget til udgivelse på det amerikanske forlag Eisenbrauns, som har specialiseret sig indenfor arkæologi. Den kommer på gaden i USA næste

forår og bliver forhåbentlig til glæde og opbyggelse for mange.

Frustration

Allerede i sin første undervisning som lærer på DBI oplevede Jens en frustration hos studenterne på grund af den meget kritiske tilgang til Israels historie, de blev præsenteret for på Det Teologiske Fakultet. Det fik Jens til at gå ned på Fakultetet og konfrontere en af repræsentanterne for den såkaldte *Københavnerskole* – nemlig professor Thomas L. Thompson – med problemet. Gennem hele forløbet med afhandlingen har det været vigtigt for Jens at tale med *Københavnerskolen* og sikre sig, at han havde forstået dem rigtigt. Han er meget uenig med dem og gør kraftigt op med deres tilgang til Det Gamle Testamente, men han giver dem dog den ros, at de har været med til at lære os at forholde os til den foreliggende tekst.

Historisk troværdighed

I sin afhandling argumenterer Jens for, at der faktisk er gode grunde til at behandle Det Gamle Testamente som en troværdig kilde til Israels historie. Spørger man ham, hvorfor den historiske troværdighed er så vigtig, tager han fat i 1 Kor. 15,14: »... er Kristus

ikke opstået, er vores prædiken tom, og jeres tro er også tom.« Trosindholdet er tomt, hvis det ikke knyttes sammen med, hvad der faktisk er foregået i virkeligheden. Bibelen gør krav på at være autoritativ, men hvis den historiske troværdighed forsvinder, forsvinder den guddommelige autoritet også.

Ikke et bevis

Andet kan ikke overbevise, end når Gud ved sin Helligånd åbner et menneskes øjne. Men Jens' afhandling kan være med til at fjerne nogle intellektuelle hurdler og vise os, at man ikke behøver deponere sit intellekt i våbenhuset.

Af rejsesekretær Daniel Burgdorf

»Det er befriende at gå på Guds ord og ansvar,« siger Søren Skovgaard Sørensen.

En missionær bliver til

Sommeren 2004 rejser Søren Skovgaard Sørensen og hans familie ud som missionærer i Etiopien. DBIposten har taget en snak med ham, om hvordan forløbet frem imod missionærtjenesten har været.

»Jeg fik interesse for at læse teologi, mens jeg var håndværkerlærling. Det skete ved, at jeg kom til at læse i Luthers Store Galaterbrevskommentar. Jeg havde aldrig læst bøger frivilligt før, men læsningen af Luther og C.O. Rosenius satte mig i gang.« Det siger Søren Skovgaard Sørensen. Han er 30 år, uddannet maskinarbejder og bliver cand. theol. til sommer. Han er gift med Miriam, og de har to børn. »Jeg tog på Luthersk Missionsforenings Højskole blandt andet for at finde ud af, om jeg kunne holde bøgerne ud, og derefter begyndte jeg at læse teologi. Der valgte jeg nogle relevante fag på universitetet og supplerede dem med undervisning fra den Tværkulturelle Missionsuddannelse (TKM). Det var ved en TKM-aften, hvor den svenske teolog Agne Nordlander var på besøg, at jeg blev sat i brand. Her fik jeg hjerte for at undervise kommende ledere og forkyndere i den afrikanske kirke,« forklarer den kom-

mende bibelskolelærer.

»DBI har været med til at formulere et kald, hvor ordet er drivkraften til mission. Det er befriende at gå på Guds ord og ansvar. 1 Thess 2,13 har hjulpet mig. Der står: »Derfor takker vi også Gud uophørligt. For da I modtog Guds ord, som I hørte af os, tog I ikke imod det som menneskeord, men som det, det i sandhed er, Guds ord, og det virker i jer, som tror.«

»Miriams og mit kald til ydremission har ikke nogen mystisk oplevelse bag sig. Vi kontaktede Lutherske Missionsforening, hvor vi begge er opvokset, og de var åbne overfor både at bruge min teologi- og Miriams læreruddannelse. Det, at vi begge to har en opgave, er vigtigt for os. Der, hvor vi er mest prøvede, er vores ansvar for børnene; hvordan vil de trives, hvordan håndterer vi at være dansk familie i Afrika? I disse spørgsmål er vi dybt afhængige af Gud, og vi håber på, at han vil åbne vejen for os,« fortæller han og tilføjer, at de allerede er begyndt at købe danske julekalendere og klassiske danske børnebøger, så børnene også får en dansk forståelseshorisont.

Interview af Thomas Olofson.

Fundamentalisme på amerikansk og dansk 2

Egon Clausen er forfatter og medarbejder i DR. Han er opvokset i et indremissionsk hjem i Vestjylland, og han har udgivet flere bøger, hvor han gør kraftigt op med sin opvækst. Senest udkom bogen *Øje for øje*, hvor han skriver om fundamentalisme i USA – og i dansk kirkeliv.

Egon Clausen og Finn Aa. Rønne i dialog ved debatmødet på DBI den 13. maj.

DBIposten

Redaktion
Landssekretær Kurt Dalsgaard, *ansv.*
Rejsesekretær Daniel Burgdorf, *red.sekr.*
Stud. theol. Martin Krak
Stud. theol. Lars Frederiksen
TKM-student Thomas Olofson

Indlæg til DBIposten sendes til
DBIposten@dbi.edu

DBIposten sendes gratis til
interesserede

LAYOUT
Christian Rahbek Olsen

OPLAG
7400

TRYK
Morsø Folkeblad

ISSN 0906-825X

Dansk Bibel-Institut (DBI)
arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Frederiksborggade 1B 1.
1360 København K
Telefontid hverdage kl. 9-12
Tlf: 33135500
Fax: 33136989
Email: dbi@dbi.edu
Web: www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Studentertelefon: 33138040

Formand for styrelsen
Egon Kattner
Højbovej 26
2500 Valby
Telefon: 36 17 64 47
Email: eka@km.dk

Administration
Rektor
Jens Ole Christensen
Sekretariatsleder
Brian Gydesen
TKM-sekretær
Solveig Christensen

Undervisning
Lærerrådsformand
Jens Bruun Koføed
TKM-leder
Finn Aa. Rønne

Mødevirksomhed
Landssekretær
Kurt Dalsgaard
Rejsesekretær
Daniel Burgdorf
Fritidsrejsesekretær
Svend Aage Paulsen
Tlf: 47315618

På DBI synes vi, at Egon Clausen rammer ved siden af med meget af sin kritik af den kirkelige højrefløj i Danmark. I sin bog trækker han en linie fra yderligtgående højreorienterede kristne i USA til bibel-troende i Dan-

mark. På DBI opfatter vi Egon Clausens sammenligning som urimelig. Derfor inviterede vi ham til debatmøde den 13. maj. Omkring 60 deltagere var med til en spændende eftermiddag.

Egon Clausen indledte med et oplæg, hvor han gjorde rede for indholdet i bogen og baggrunden for, at han har skrevet den. Derefter havde lektor på DBI, Finn Aa. Rønne, et oplæg, hvor han tog udgangspunkt i Egon Clausens seneste bog. Finn Aa. Rønne indledte med at sige:

»Ifølge det, du skriver,

Egon Clausens bog udløste ved sin udgivelse kraftige reaktioner fra dele af det kirkelige Danmark.

må jeg være en rendyrket fundamentalist, men i den fremstilling, du giver af fundamentalismen, oplever jeg det som både usagligt, uretfærdigt og usandt at betegne mig og de organisationer, jeg tilhører, som fundamentalistiske. Din bog er fascinerende læsning, men når du undervejs generaliserer og forsøger at trække nogle linier, oplever jeg, at kæden hopper af.«

I sin argumentation nævnte Finn Aa. Rønne otte »vejkryds«, hvor vejene skilles mellem bibeltro kristne i Danmark på den ene side og muslimsk fundamentalisme og amerikansk kristen fundamentalisme på den anden side.

Finn Aa. Rønne sluttede oplægget med følgende replik til Egon Clausen: »Det er helt i orden, at du går ind i et opgør med det, vi står for – og med

din egen baggrund. Vi stiller gerne op til en kritisk dialog. Men at gøre det ad fundamentalisme-spolet, med sammenligninger med USA og Taleban, er en blindgyde. Det fører ingen steder hen, fordi det ikke er sagligt begrundet og hindrer enhver konstruktiv dialog.«

I den følgende debat sagde Egon Clausen flere gange, at han gennem debatten forstod, at vi på DBI ikke er fundamentalister i den betydning, som han beskriver i sin bog. Derfor fik han en stærk opfordring til gennem sin »talerstol« fremover at medvirke til en nuanceret forståelse af, hvad bibeltro kristne i Danmark står for.

Af Landssekretær Kurt Dalsgaard.

Tendensen skal ændres!

Økonomien har desværre været meget dårlig siden årets start. Midt i juni så vi derfor ingen anden udvej end at sende et brev ud til vore trofaste givere, hvor vi gjorde rede for situationen – i håb om, at vi må få indhentet det, vi er

bagefter. På trods af et godt resultat for maj måned er vi alligevel 782.000 kr. bagud i forhold til budgettet. Vores kassekredit er i bund, og juni, juli og august er ikke de måneder, hvor gaveindtægterne plejer at være størst.

Denne tendens vil jeg meget opfordre til, at vi laver om på. Vi er nødsaget til at få økonomien på fode igen. Først i juli er der en stor udgift til husleje, der skal betales. Vi lægger det derfor frem til DBI's givere og DBIpostens

læsere at tænke på DBI med en hurtig økonomisk håndsrækning. Husk os også i sommermånederne. På forhånd tak for hjælpen!

Sekretariatsleder Brian Gydesen

Møder i juli

- 30.-4. Bibelcamping, Sundeved
- 5.-6. ELM-Bornholm årsmøde
- 6. Københavns Frimenighed
- 6-10. Bibelcamping, Haderslev Næs
- 30. Soro, Teltmøde

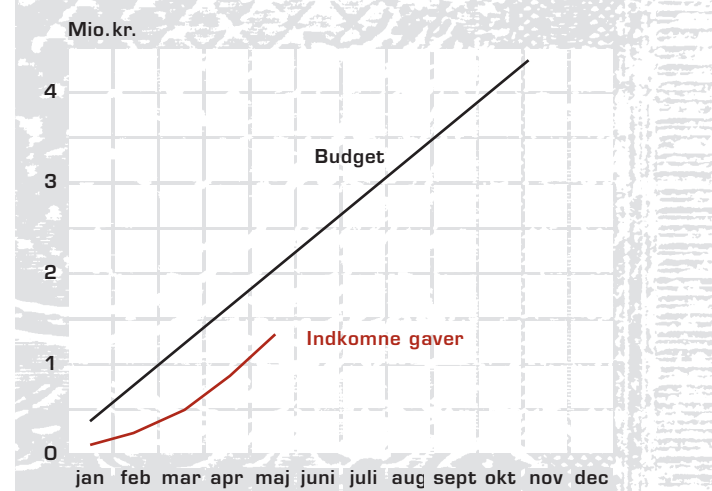
...ved studerende og ansatte

Husk i forbøn...

- Bed om/for**
 - Sommerens mange kristne arrangementer.
 - De studenter på DBI, som bliver kandidater denne sommer.
 - At der må komme mange nye studerende efter sommer.

- Tak for**
 - At Jens Bruun Koføeds afhandling udgives på et forende akademisk forlag i USA.
 - At unge, som har tilknytning til DBI, melder sig til missionens tjeneste.

Gaver til DBI

Månedsbudget: 389.000 kr.
Indkomne gaver i maj: 406.607 kr.
Bagud i forhold til budgettet pr. 31. maj: 782.828 kr.

Lidt om kampen mod fristelserne

»Værnet imod fristelserne er at være optaget af Jesus, ikke fristelserne,« skriver Peter O. K. Olofson.

I kampen mod fristelserne gælder det om at have Jesus og målet for øje. Og så er et disciplineret liv et værn mod fristelserne.

Med målet for øje
I Ordsprogenes Bog står der: »Dine øjne skal se lige frem, dit blik være rettet lige ud. Giv agt på den vej, du går, du skal styre hele din færden; bøj ikke af til højre eller venstre, hold din fod fra det ondt!« (4,25-27). Når vi har målet for øje, så er det ikke det pres, der lægges ind over os gennem vore omgivelser, der bestemmer vor handlemåde i givne situationer, når vi fristes, men det er målet, der er afgørende. Det er ikke blot naturligt at blive fristet, det er også normalt i en falden verden.

Enhver kristen må kæmpe med fristelser. Ikke kun såkaldte »pæne« fristelser, men også modbydelige fristelser, som vi skammer os ved at nævne ved navn. Fristelser fra verden, Djævelen og det gamle menneske i os. Det er ikke selve fristelsen, der er synd. Jesus bliver i ørkenen fristet af Djævelen, men derved synder han ikke. Faren består i at flirte med fristelsen. Når vi skal bevare retningen mod målet i vort liv, har vi brug for det kristne fællesskab. »Sky de ungdommelige tilbøjeligheder, og stræb efter

overhovedet ikke at stå imod; samvittigheden er døvet. Vi har gjort os til ét med synden. Derfor: Stå imod, faste i troen. I kampen erfarer vi det dobbelte: Vi kan ikke stole på os selv – ikke engang i vore bedste øjeblikke, og vi behøver ikke at fortvivle selv i vore værste øjeblikke. Faren er, at vi sigter imod et andet mål end det fuldkomne, slår os til ro med faldene og døver samvittigheden.

Kampen
I kampen erfarer vi, at netop her er Gud nærmest, for netop kampen er et udtryk for den hellige Guds nærvær. I kampen gælder løftet fra Salme 91: »Når han holder sig til mig, vil jeg redde ham. Jeg beskytter ham, for han kender mit navn. Når han råber til mig, vil jeg svare ham. Jeg er med ham i trængslen, jeg befrier ham og giver ham ære. Jeg møtter ham med et langt liv og lader ham se min frelse.« (v.14-16). Vi kæmper. Vi kæmper hårdt. Men selv når vi går ned over hele linien, er der håb. Sådan er det at holde sig til Herren, at kende hans navn og at kalde på ham.

Jesus i centrum
Når vi har målet for øje, er der en overordnet retning for vort liv – trods fald og nederlag. Fristelsen må ud på et sidespor, og Jesus i centrum. Vi henter jo ikke vores kraft og styrke fra fristelsen men fra Jesus. Derfor gælder det, som David siger i Salme 34,6a: »De, som retter blikket mod ham, stråler af glæde...« Vi må ikke stirre os blinde på den enkelte fristelse, men vide, at den kamp, vi står i, er mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, osv. (Efs. 6,12). I Hebræerbrevet 12,1-3 kan vi læse: »Så lad da også os, som har så stor en sky af vidner omkring os, frigøre os for enhver byrde og for synden, som så let omklammer os, og holde ud i det løb, der ligger foran os, idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender... Hold jer ham for øje... for at I ikke skal blive trætte og miste modet.« Der er vel ikke noget, der kan gøre os mere trætte, indtil døden trætte, end netop den enkelte fristelse, der kommer i centrum. Netop den, som jeg har det allersværest med. Netop den, hvor jeg er faldet gang på gang: »Det er som om hele mit liv fyldes af netop den fristelse. Hele mit sind og alle mine tanker. Mit bønsliv drejes mere og mere imod netop den fristelse.« Det være sig vrede, hidsigheid, misundelse, hovmod, begær, druk eller hvilken fristelse

den enkelte nu kæmper med. Kommer fristelsen i centrum, så bliver vi netop trætte og mister modet. Værnet imod fristelserne er at være optaget af Jesus, ikke fristelserne. (Læs Fil 3,13b-14).

Disciple – disciplin
Ordet disciplin er afledt af ordet discipel, og der er en nøje sammenhæng mellem disse to ting. En discipel er en elev. Det er Jesus, der er vort forbillede, og ham, vi tager ved lære af. Et værn imod fristelser er et ordnet liv i lydighed.

Skal der vindes en kamp, er disciplin nødvendig. Sådan kender vi det fra alle områder af livet. Det nytter ikke, at vi gør tingene halvt. Skal en krig vindes, er det afgørende, at soldaterne er disciplinerede og kan adlyde og handle i fællesskab. Er det kun tilfældigt, jeg hører Guds Ord, beder, holder andagt, søger nadverbordet, osv., så er jeg ikke disciplineret. Det gør mig svag, når fristelserne møder mig. Men når mit liv leves under disciplin, dvs. ud fra den orden og den lydighed, jeg som Jesu discipel er undergivet, så betyder det også, at når fristelsen møder mig, så er det ikke tilfældigt, om jeg tager kampen op, og hvordan udfaldet bliver. Da står hele livets disciplin til rådighed på netop det punkt, hvor jeg aktuelt fristes. Altså: Når du som Guds barn fristes, så vid, at du skal kæmpe, fordi Jesu sejr over synd, død og Djævel allerede er din. Det er, fordi du allerede er frelst af nåde og lever under Guds nåde, at du kan kæmpe imod fristelserne. Kæmpe skal du, men vid, at Jesus allerede har kæmpet, stridt og sejret for dig (Hebr. 2,18). Det er din faste grund i kampen. I kampen gælder det:

- 1) Hold dig målet for øje.
- 2) Hold dig Jesus for øje.
- 3) Lev et disciplineret liv som Jesu discipel.

Af Peter O.K. Olofson.

AKTUELkommentar

Moseloven, sharia- loven og Jesu undervisning

Islam gennem vold

I den offentlige debat finder vi dagligt artikler om terrorister, der er inspireret af islam. De går ind for at udbrede islam gennem vold. De kalder det jihad. Vi læser også om de mange lande, hvor man søger at fremme islamisk lovgivning, den såkaldte sharialovgivning. Efter min opfattelse er dette et af klodens helt store problemer i vor tid. Det er imidlertid ikke alle muslimer, der går ind for den voldelige tolkning af jihad og sharia.

Moseloven og Koranen

Det er imidlertid ikke vanskeligt at se, at islam i sit kildegrundlag, Koranen, har betydelige lighedspunkter med forhold i Moseloven og med tolkningen af Moseloven i den antikke jødedom. Det har flere religionsvidenskabsfolk set, men man behøver ikke læse langt i de fire evangelier for at se, at stening af utro kvinder og håndsafhugning var på dagsordenen i Jesu diskussion med samtidens jødedom.

Jesu siger ganske vist, at man skal hugge sin højre hånd af, hvis den bringer til fald. Men hos Jesus er det ikke straffelov men personlig tiltale til den enkelte discipel. Og jeg kender ingen, som opfatter det ord bogstaveligt. Alle tolker det som et billede på det personlige afkald, man må give for Guds riges skyld.

Øje for øje

Egon Clausen har gennem bogen *Øje for Øje* søgt at sige, at kristne fundamentalister i USA er både blod- og hævnørstige, og han drager direkte paralleller til højrefløjens i dansk kirkeliv, deriblandt DBI. Nylig skrev han: »De fleste kristne er fredelige og lovlidige mennesker, men en lille del af dem tilslutter sig en kristen fundamentalisme, der er villig til at bruge vold og dræbe sine modstandere. Dem er der al mulig grund til at advare imod« (Berlingske Tidende 16. maj 2003). To ting er der at sige til denne unuancerede påstand:

1) Jesus sagde: »I har hørt, at der er sagt: »Øje for øje og tand for tand.« Men jeg siger jer, at I må ikke sætte jer til modværge mod dem, der vil jer noget ondt.« (Matt. 5,38-39). Jesus overlader dom og strafudmåling til de civile myndigheder, og hans disciple skal ikke øve selvtaget, hverken som enkeltpersoner eller som kirke. Ifølge Jesus skal den kristne have Jesu opofrende sindelag og ikke være præget af blod- og hævnørst.

2) Vi har hos os selv brug for en drøftelse af forholdet mellem Gammel Testamente og Ny Testamente, mellem åndeligt og verdsligt regimente, mellem den enkeltes ansvar og øvrighedens ansvar. Blandt andet derfor indbyder vi i dagene 18.-19. september 2003 til en tværfaglig etikkonference om tolkningen af Moseloven. Velkommen til alle interesserede.

Af lektor Carsten Elmelund Petersen

Et liv i troen på Jesus kan ikke adskilles fra et liv i efterfølgelse af ham.

Efterfølgelse er to ting

Jesu sagde til sine disciple:

»Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig.« (Matt 16,24).

For det første er efterfølgelse, at du modtager Kristus som gave. Det kalder bibelen også at fornægte sig selv. Det andet er, at du også tager ham som forbillede for dit liv. Det kalder bibelen at tage det kors op, som Gud lægger på dig. Dit kors, ikke en andens.

At ryge i højre grøft

Er efterfølgelse to ting, så er der også to afveje. Den ene afvej er at springe over det første: modtagelsen af Kristus som gave. Gør du det, ryger du ned i grøften til højre. »Gerningsretfærdighed« er desværre en kendt sag også langt ind i lutherske sammenhænge. Ordene er stadig de samme om, at vi frelses af nåde for Jesu skyld. Men det er som om, du aldrig hviler ved det kors, Jesus bar for dig. Du har glemt, at hans kors er langt, langt vigtigere end dit.

Kristus tilhører dig

Du må glemme dit kors og standse længe foran Jesu kors. Læs igen, at han blev gennemført for vore overtrædelser, knust for vore misgerninger. Han blev straffet, for at vi kunne få fred, ved hans sår blev vi helbredt. Og glem ikke, at hvad Jesus har båret tungt på, skal du ikke bære. Glem ikke, at hvad Jesus har taget på sig, kaster han aldrig tilbage på dig, for det er borte. Midt i en anden tekst om Jesus som eksempel er der et vers, du skal lægge dig på sinde og lytte til: »... på sit legeme bar han selv vore synder op på korset...« (1. Pet. 2,24). Der er noget, du aldrig skal bære. Det er dine synder. Jesus gjorde det selv. Ind for Gud er du fri for at svare for alle dine synder. Så fri som om der

hverken fandtes et eller ti bud. Intet kan han kræve mere. Intet skal du bære mere for at blive frelst. Du er købt fri. Prisen var Kristi dyrebare blod.

Du tilhører dit medmenneske

Hvad så? Ja, når du hører det og har forstået det og hjertet hviler, da er det tid til også at følge efter. Men ikke før. Hvordan følge efter? Jo, ved at elske, tjene og tilgive det medmenneske, som til enhver tid er dig nærmest, ligesom Jesus har elsket, tjent og tilgivet dig. Se til, at du fylder den plads, Gud har givet dig i livet. Elsk din næste som dig selv, ligesom Kristus elskede dig. Han er dit forbillede. Han elskede os fjender, vi skylder at elske både brødre og søstre i troen og sandhedens fjender. Lad handling følge ordene. Læg ryg til dit kors. Tænk på, hvor meget Herren Kristus Jesus bar for dig, når du bliver træt. Hent kraften fra hans gerning. Du vil opleve, at det, Jesus gjorde for dig, vil blive mere og mere dyrebart for dig, idet du forsøger at gøre noget for andre. Heller ikke i dette stykke bliver vi så let udlærte.

At ryge i venstre grøft

Men der kunne være en læser, der stoppede ved det at modtage Kristus som gave og aldrig ville videre derfra og have ham som forbillede – måske på grund af en slap frygt for så forlade Jesus. Men det er den anden afvej, og det er at stå Helligånden imod. Troen gør gode gerninger, hvor den er. Ånden har frugter. Men ved at stå imod kan troen slukkes og Ånden forlade dig. Så står du tilbage med en død tro oppe i hovedet - og har heller ikke meget brug for Jesus i det daglige. Hvis du ikke bærer troens

frugt, er du en død gren på vintræet Kristus. Saften og kraften fra Kristus stiger ikke op i dig. Det ender med, at du bliver hugget af og kastet i ilden, og det var bedre for dig, at du aldrig var blevet en gren på Kristus, så din dom ikke blev så hård.

Indbydelse

Jesu siger: »Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let.« (Matt. 11,28-30).

Det fundamentale er en serie på seks artikler, som i år vil være at finde på DBIpostens bagside. Det er studerende ved DBI, som med egne ord skriver om velkendte og grundlæggende emner. De seks artikler vil handle om Bibelen, Lov og Evangelium, Sakramenterne, Efterfølgelse, Bøn, og Mission.

Af stud. theol.
Magnus Vistvik

